

בתי המשפט

עפ 002359/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 20/09/2007

ר. שפירא [אב"ד] בפני הרכב השופטים:

מ. פינקלשטיין

צ. קינן

בעניין:

דרייב אמיר

המערער

עו"ד רומנו עודד

ע"י ב"כ עו"ד

נ ג ד

המשיבה

פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

נוכחים: ב"כ המערער: עו"ד רומנו והמערער בעצמו

ב"כ המשיבה: עו"ד גב' אייזינגר

פרוטוקול

ב"כ המערער:

חוזר על הערעור ונימוקיו.

המערער נטול עבר פלילי ומדובר בעבירה שהעונש המירבי עליה הוא 12 חודשי מאסר.

התיק הזה, לטעמי, הגיע לכלל כתב אישום רק בגלל עבירה אחרת ממנה זוכה המערער. לא

מצאתי בפסיקה תיק דומה שבו הרשעה רק בעבירה הזו. זו עבירה מיוחדת, עם חתימה של

פרקליט המחוז על כתב האישום. אין בתיק הזה שום ראיה למעורבות כלשהי של המערער לתחום

בו הוא הורשע, הוא לא קנה את החומר, לא צילם ילדים, לא שילם עבור הדבר, לא מכר, לא הפיץ

את הדבר. רשת האינטרנט פרוצה לכל עבר ונמצאים בה לצערנו דברים לא ראויים ולא מדובר

אלא בדבר שקרה בדלת אמותיו של המערער על גבי תקליטור שנקרא אשפה. זה הונח בביתו בצד.

מדובר בקובץ אחד על גבי המחשב ובקובץ על גבי תקליטור אשפה. קשה לי להבין את חומרת

הענישה, כאשר למשל לפי פקודת הסמים המסוכנים על שימוש עצמי העונש המירבי הוא 3 שנים.

כמעט לא ראיתי תיק בערכאה ראשונה אדם שמקבל מאסר בפועל. זה מסתיים לעתים ללא

הרשעה או במאסר על תנאי אך לא ראיתי שעל שימוש ראשון על פקודת הסמים המסוכנים

נותנים מאסר בפועל. נוקשה בעיני להבין את הדבר הזה. הוטלו 12 חודשי מאסר מתוכם 5

חודשים בפועל. להבדיל מפקודת הסמים, שם יודעים שאסור להשתמש בסמים ואינני יודע כמה

יודעים שאם יש תמונה באינטרנט אסור להסתכל עליה. פקודת הסמים המסוכנים קיימת עשרות

שנים וכולם יודעים אותה. דברים אלה לא.

בתי המשפט

עפ 002359/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 20/09/2007

ר. שפירא [אב"ד] בפני הרכב השופטים:

מ. פינקלשטיין

צ. קינן

1 אין לגרום לבן אדם להעדר ממעגל העבודה. המערער לפנפי 4 ימים פוטר ועבד לפני כן בתפקיד
2 פקידותי. המערער עסק בתחום המחשבים. מאסר מותנה לפי שיקול דעת ביהמ"ש, הפגיעה
3 הכלכלית היא אדירה.

4 הופתעתי מפסק דין בימ"ש קמא ואני לא משוכנע כמה תיקים כאלה היו ידועים מראש שאסור
5 להחזיק תקליטור אשפה בביתו.

6 בבואנו לגזור את הדין יש לראות במה הורשע המערער. לא ניתן על הדעת לזכות אדם ולהזהיר
7 אותו. כיום, אין לנו אלא את מה שענינו רואות. האם ניתן לומר שלא ניתן להסתפק בהרשעה,
8 באות קלון?

9 הנסיבות האישיות קשות. מבחינה בריאותית פירטנו בבימ"ש קמא. הוא סובל מבעיה קשה ברגל.
10 יש ילד עם חינוך מיוחד וצרכים מיוחדים, ניתוחים בחניכיים קשים שצריך לעבור שלא מכוסים
11 בסל הבריאות. הדברים האלה עולים הרבה כסף ויש לממן אותם.

12 גם אם ביהמ"ש יקצר את התקופה, אני גם לא חושב שיש לעשות. אני חושב שלמרות המסר
13 החינוכי שביהמ"ש מעביר, אני חושב שזה לא יהיה פסול לתת הזדמנות גם לאדם שחטא בעבירה
14 שהיא יחסית קלות בספר החוקים. על גרימת מוות ברשלנות נותנים 6 חודשי עבודת שירות. יש
15 לשים את הפרופרציה הראויה והמתאימה.

16 הדברים צריכים לבוא ממקומות אחרים, של חינוך וחסמים באינטרנט אבל כשהדבר חסר
17 מעצורים וכשאין ראייה שהמערער עשה משהו כדי לקדם את התופעה, לא קנה ולא מכר אלא רק
18 דג את זה באינטרנט, יש לקחת את הדברים האלה בחשבון. חלפו למעלה מ-5 שנים מהארוע. האם
19 זה יהיה נכון היום לשים את המערער מאחורי סורג ובריח? אני חושב שזה חורג מהמידה הראויה
20 ויש לתת הזדמנות נוספת למערער.

ב"כ המשיבה:

23 מפנה למוצגים ת/23 ות/25. התמונות קשות לצפייה, גם למי שמורגל, כמוני וכמו ביהמ"ש,
24 לעבירות מין קשות. ת/23 זה מה שהיה במחשב שלו ות/25 זה התקליטור.
25 הטענות שמעלה המערער הן טענות שהועלו כבר בבימ"ש קמא ונשקלו על ידי ביהמ"ש, לרבות
26 נסיבותיו האישיות של המערער.

בתי המשפט

עפ 002359/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 20/09/2007

ר. שפירא [אב"ד] בפני הרכב השופטים:

מ. פינקלשטיין

צ. קינן

שני דברים שחברי ציין בהודעת הערעור אינם נכונים: האחד, המערער לא קיבל את העונש המקסימלי. הוא קיבל רק 5 חודשים ולא 12 חודשים. השני, שהקבצים היו רק בדיסק וזה גם לא נכון אלא הקבצים היו גם במחשב.

מפנה לטעון ב"כ המדינה בבימ"ש קמא, לאמנה לזכויות הילד שישראל אשררה והתחייבה להלחם שם בניצול ילדים לזנות. הדרך היחידה שאפשר להלחם, בדיוק בגלל הסיבות שמנה ב"כ המערער שהרשת היא פרוצה, היא במלחמה כלל עולמית בכל מי שמחזיק את הקבצים האלה מעבר למלחמה בנסיון לתפוס את מי שמצלם פיזית את התמונות ובמיוחד כמו המלחמה בסמים, גם כאן המלחמה היא בכל השרשרת של העוסקים בניצול ילדים לפרנוגרפיה. לכן, המלחמה היא כלל עולמית והתלונה אכן הגיעה מגרמניה וכך נפתחה החקירה. העדר עבר פלילי למערער הוא איננו סיבה רלבנטית לטעמנו להקל בעונשו. ביהמ"ש איזן נכונה בין כל המרכיבים והקלה מסויימת בעונש היא מסר שלילי למלחמת החורמה שמנסים לנהל בנגע המכוער הזה.

אני חולקת על חברי שהוענש על עבודת השירות קורע את המערער ממעגל העבודה. נהפוך הוא, דווקא העובדה שהוטל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות היא העובדה שמאפשרת לו להתקיים במעגל העבודה- בין אם בעבודת מחשבים ובין אם בעבודות אחרות. עבודות השירות מסתיימות בשעות הצהריים או אחה"צ המקודמות ומאפשרות לו לעבוד בשעות הערב לפרנסתו, מה עוד שהיום הוא מובטל.

מפנה לפס"ד שם הטיל ביהמ"ש 18 חודשים בעבירה של פרסום וביהמ"ש אומר שזה עונש ראוי ביותר. פה אנו מנסים להגן על עונש של 5 חודשי. כן מפנה לפסק הדין השני פורסם על החזקה בלבד וזה היה בהסדר טיעון. אבקש לדחות את הערעור.

פסק דין

המערער, אמיר דרייב, הורשע בבימ"ש קמא, לאחר משפט הוכחות, בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין לפי סעיף 214(ב)(3) לחוק העונשין. המדובר בתקליטור המכיל מספר רב של תמונות וסרטונים פרונוגרפיים עם קטינים וכן בקובץ וידאו נוסף המכיל תמונות דומות.

יצוין כי המערער זוכה בבימ"ש קמא, מחמת הספק, מעבירה של פרסום חומר תועבה, כאמור.

בתי המשפט

עפ 002359/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 20/09/2007

ר. שפירא [אב"ד] בפני הרכב השופטים:

מ. פינקלשטיין

צ. קינן

ביהמ"ש קמא גזר על המערער 12 חודשי מאסר שמתוכם 5 חודשים לריצוי בפועל בעבודת שירות. כן נגזר על המערער קנס בסך 5,000 ₪.

לפנינו ערעור המתמקד בנושא עונש המאסר בפועל. הטענות העיקריות של הסנגור הן כי מדובר בעבירה מסוג עוון, כי המערער לא היה מעורב כלל בהפצת חומר תועבה וכי מדובר בעבירה של החזקה בלבד בלא שהוכח כי המערער קנה, צילם או היתה לו יד כלשהי בקשר לתמונות אלה מלבד ההחזקה. עוד ציין הסנגור את נסיבותיו האישיות של המערער. הסנגור גם ציין כי מוצה הדין עם המערער בכך שהוטל עליו עונש כולל של 12 חודשי מאסר בפועל שהוא העונש המקסימלי לפי הדין. כן צויינה התקופה שעברה מאז ביצוע העבירה.

לעומת זאת, עמדה ב"כ המדינה על חומרת העבירה והכיעור שבה. מדובר בעבירה שנוספה לספר החוקים לפני כמה שנים, כאשר מדינת ישראל הצטרפה ואשררה את האמנה לזכויות הילד ובה יש התחייבות של ישראל, כשאר מדינות התרבות, להאבק בתופעה הקשה של ניצול ילדים בפרנוגרפיה. ב"כ המדינה הציגה פסיקה שבה הוטלו עונשים של מאסר בפועל, הן במקרה של החזקת פרסומי תועבה והן במקרה של הפצתם.

אחרי שמיעת הערעור, הגענו למסקנה כי מן הראוי לדחותו. יצויין ראשית כי ביהמ"ש קמא התחשב, לדעתנו, בשיקולים הקיימים במקרה זה, הן לחומרה והן לקולא והגיע, לדעתנו, לתוצאה נכונה. ביהמ"ש הפנה בגזר הדין לדברי ההסבר שקדמו לחוק שאסר לא רק את הפצת פרסומי התועבה אלא גם את החזקתם. התופעה של פרסומים פורנוגרפיים שבהם מעורבים קטינים היא תופעה נפוצה. הפגיעה בילדים בהקשר זה היא בלתי נסבלת ומדינות רבות הגיעו למסקנה כי אחת הדרכים למאבק בתופעה נקלית זו היא לא רק איסור ההפצה אלא גם איסור ההחזקה של פרסומי תועבה כאמור. כך התקבלה חקיקה זו במדינות כגון אנגליה, קנדה וצרפת.

בתי המשפט

עפ 002359/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 20/09/2007

ר. שפירא [אב"ד]: בפני הרכב השופטים:

מ. פינקלשטיין

צ. קינן

אכן, נראה גם לנו שכאשר מדובר בעבירה זו, שהיא חדשה יחסית בספר החוקים, מן הראוי להטיל על מי שמורשע בגינה עונשים משמעותיים ואף מרתיעים כדי שלא לסכל את מטרת החקיקה. בסופו של דבר, בימ"ש קמא הטיל במקרה זה עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, ולא זו בלבד אלא שנקבע כי העונש ירוצה בעבודת שירות, כך שאין לומר כי בהטלת העונש בנסיבות מקרה זה היה משום מיצוי הדין עם המערער.

סבורים אנו כי בנסיבות מקרה זה הקלה בעונש עלולה לשדר מסר שלילי במאבק בנגע המכוער של פרסומי תועבה שבהם מעורבים קטינים, על כל השלבים של אלה שנוטלים חלק בעבירה זו.

לפיכך, נדחה הערעור.

לתשומת לב הממונה על עבודות השירות – בעבר נקבע כי המערער ירצה את עונשו במועצה הדתית נשר. מועד בו היה עליו להתייצב לריצוי עונשו חלף וביצוע העונש עוכב. בהתאם, יזמן הממונה על עבודת השירות את המערער באמצעות בא כוחו, וזאת בתוך 30 יום מהיום לשם קביעת מקום העבודה ומועד תחילת ריצוי העונש שיהיה בתוך 60 יום מהיום.

הממונה על עבודות השירות ימסור לביהמ"ש הודעה על קביעת מועד ומקום עבודות השירות עד לא יאוחר מיום 7.11.07 והתיק יובא לעיון האב"ד למעקב ביום 8.11.07.

ניתן היום ח' בתשרי, תשס"ח (20 בספטמבר 2007) במעמד הצדדים

1

צ. קינן, שופטת

מ. פינקלשטיין, שופט

ר. שפירא, שופט

[אב"ד]

2